

Είναι αλήθεια ότι η διεθνής βιβλιογραφία έχει προσφέρει πλούσια πληροφόρηση για την ιστορία της Κουβανικής Επανάστασης.

Εδώ στην Ελλάδα, είναι το Διεθνές Βήμα που με τις εκδόσεις του μας έχει προσφέρει πολλές πληροφορίες για διάφορες πτυχές της Κουβανικής Επανάστασης: σημαντικές ομιλίες των Ραούλ Κάστρο, Φιντέλ Κάστρο, Χεράρδο Ερνάντες, Κένια Σεράνο, του Τσε Γκεβάρα, τα μανιφέστα του επαναστατικού αγώνα στην αμερικανική ήπειρο που υιοθέτησε ο λαός της Κούβας “Η Πρώτη και η Δεύτερη Διακήρυξη της Αβάνας”, κείμενα του Χοσέ Μαρτί από τον αγώνα για την ανεξαρτησία της Κούβας και της Λατινικής Αμερικής (1882-1895), πληροφορίες για τους Πέντε Κουβανούς Ήρωες και τον αγώνα που έδωσε η Κούβα για την απελευθέρωση τους από τις βορειοαμερικανικές φυλακές, για τις γυναίκες στην Κούβα και για το πώς, αλλάζοντας τον κόσμο γύρω τους, άλλαζαν οι ίδιες καθώς και οι άνδρες που πάλευαν στο πλευρό τους, ανάμεσα σε άλλα.

Όμως υπάρχουν πτυχές που δεν είναι αρκετά γνωστές στο ευρύ κοινό. Μία από αυτές τις πτυχές έρχεται να καλύψει το τελευταίο βιβλίο των εκδόσεων - αλλά όχι ύστατο, αφού γνωρίζουμε ότι προετοιμάζει και άλλα προς έκδοση -, το “Η ιστορία μας γράφεται ακόμη”. Με τις συνεντεύξεις τους, οι στρατηγοί Μωυσής Σίο Γουόνγκ, Αρμάντο Τσού και Γουστάβο Τσούι, μας μεταδίδουν τις εμπειρίες τους από την κουβανική σοσιαλιστική επανάσταση και περιγράφουν την Κούβα πριν και μετά την επανάσταση.

Με καταγωγή κουβανο-κινεζική, οι τρεις νέοι, παρόμοιας ηλικίας, μεγάλωσαν σε διαφορετικά μέρη της Κούβας, κάτω από διαφορετικές ταξικές συνθήκες και κοινωνικό περιβάλλον.

Προσχώρησαν στον παράνομο αγώνα και την επαναστατική πάλη 1956 – 58 που ανέτρεψε τη υποστηριζόμενη από την Ουάσινγκτον δικτατορία του Φουλχένσιο Μπατίστα και άνοιξε τη πόρτα στην σοσιαλιστική επανάσταση στην Αμερικανική ήπειρο.

Από τις αφηγήσεις τους αναδεικνύεται η σημασία και το ιστορικό βάρος της κινεζικής μετανάστευσης στην Κούβα, από τα μέσα του 19ου αιώνα: η βίαιη στρατολόγηση των κινέζων εργατών, η μεταφορά τους με πλοία του θανάτου στην Κούβα, η καταναγκαστική εργασία τους σε φυτείες ζαχαροκάλαμου για να συμπληρώσουν τις φθίνουσες πηγές των αφρικανών σκλάβων – και κυρίως η αντίσταση τους, οι αγώνες τους στους πολέμους ανεξαρτησίας της Κούβας ενάντια στην Ισπανία την περίοδο 1868-98, μία ιστορία αρκετά άγνωστη εκτός Κούβας.

Στις 10 Οκτώβρη του 1868 που ξεκίνησε ο πόλεμος της ανεξαρτησίας, οι απελευθερωτικές δυνάμεις ελευθέρωσαν τους σκλάβους και η Δημοκρατία στα Όπλα ακύρωσε τα συμβόλαια όλων των κινέζων εργατών με σύμβαση. Τότε οι κινέζοι, μαζί με χιλιάδες αφρικανούς, προσχώρησαν σε αυτό τον αγώνα, είτε συμμετέχοντας στις μάχες είτε συμβάλλοντας με τρόφιμα και πληροφορίες.

Όπως στις περισσότερες χώρες έτσι και στην Κούβα, πριν το 1959, οι κινέζοι εργάτες μαζί με τους αфро κουβανούς αποτέλεσαν μία από τις πιο καταπιεσμένες και υπό σκληρή εκμετάλλευση κοινωνικές ομάδες της Κούβας.

Μετά τον θρίαμβο της επανάστασης, η λαϊκή επαναστατική κυβέρνηση με επικεφαλής τον Φιδέλ Κάστρο έλαβε μέτρα για να βάλει τέλος στις διακρίσεις καθώς και για να ενσωματώσει τους κουβανούς κινεζικής καταγωγής σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής ζωής και πολιτικής δράσης. Όπως λέει ο Σίο Γουόνγκ το κύριο μέτρο για την αντιμετώπιση των διακρίσεων ήταν η επανάσταση: “Στην Κούβα έγινε μία σοσιαλιστική επανάσταση. Η επανάσταση εξάλειψε τις διακρίσεις εξ αιτίας του χρώματος του δέρματος. Γιατί, πάνω απ' όλα, θέσαμε τέλος στις σχέσεις ιδιοκτησίας που δημιουργούν τις διακρίσεις

όχι μόνο στον οικονομικό τομέα αλλά και στον κοινωνικό ανάμεσα στον πλούσιο και τον φτωχό. Η επανάσταση έγινε ακριβώς για να πάσουν οι ανισότητες. Για να υπάρξει κοινωνική δικαιοσύνη. Για να εξαλειφθούν οι διακρίσεις κατά των μαύρων, των γυναικών, των φτωχών”.

Όμως, όπως αναφέρεται και στον τίτλο του βιβλίου, η ιστορία τους δεν τέλειωσε την 1η του Γενάρη του 1959. Όπως και η τεράστια πλειοψηφία του λαού της Κούβας, οι κουβανο-κινέζοι συνέχισαν τον αγώνα, ακόμη πιο δυναμικά, με περισσότερο πάθος, για να κάνουν πράξη τις ιδέες του Χοσέ Μαρτί και να απαλλάξουν την Κούβα από το πλέγμα των σχέσεων που ο αποικιακός ζυγός είχε επιβάλει στη χώρα.

Πριν αρχίσει η μετάφραση αυτού του βιβλίου, προσωπικά δεν γνώριζα τίποτα για την κινεζική μετανάστευση στην Κούβα και τους όρους που έγινε αυτή. Δεν γνώριζα τίποτα για την συμμετοχή των Κουβανών κινεζικής καταγωγής τόσο στους απελευθερωτικούς αγώνες της περιόδου 1882-1895 ενάντια στην Ισπανική αποικιοκρατία όσο και τον αγώνα ενάντια στη δικτατορία του Μπατίστα.

Αν και η σχέση μου με την Κούβα είναι πολύχρονη, η επαφή μου με τους κουβανούς και οι πληροφορίες που λάμβανα για διάφορα ζητήματα της καθημερινότητας τους ήταν πλούσια, δεν είχα κάποια ιδιαίτερη ενημέρωση για το θέμα, γιατί στην Κούβα η συμμετοχή των κουβανών με κινεζική καταγωγή σε όλες τις πτυχές της κοινωνικής και οικονομικής ζωής ήταν κάτι σύνηθες, δεν υπήρχε διαφοροποίηση στην ανάθεση / ανάληψη καθηκόντων / ευθυνών με βάση την καταγωγή. Όλοι είχαν και έχουν την ίδια αντιμετώπιση: μέλη μιας κοινωνίας που πάλευε να διορθώσει πράγματα και να προωθήσει λύσεις στα προβλήματα που άφησε πίσω της η πολύχρονη εκμετάλευση και καταπίεση.

Αυτό που μας δείχνει αυτό το βιβλίο είναι ότι η αγάπη για τον άνθρωπο και ο αγώνας για εξάλειψη της φτώχειας, του αναλφαβητισμού και των διακρίσεων που δημιουργεί το καπιταλιστικό σύστημα οικονομικών σχέσεων, οδηγεί στην εξάλειψη οποιουδήποτε είδους διακρίσεων - εξ αιτίας του χρώματος του δέρματος, του φύλου, των θρησκευτικών πεποιθήσεων, κ.α.

Ας αγωνιστούμε γι' αυτήν.
